

haandhævelsen, gennemføres Lempelser, gradvis Overgang til Sanktionerne eller endogsaa Ikke-Deltagelse deri — ganske paa samme Maade, som der i sin Tid ved Aftaler blev truffet Bestemmelser om, i hvilket Omfang vi kunde deltage i den økonomiske Forbindelse med Tyskland og de andre krigsførende Magter. under den store Krig. Men givet er det, at der i Tilknytning til de økonomiske Sanktioner kan foreligge Bevogtningsopgaver, til hvis Opfyldelse vi har Brug for at have den fornødne Styrke.

Dernæst er det rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Venstre i Gaar omtalte, at der kan blive Tale om Internering af Dele af fremmede Styrker, som kan blive kastet i Land i Danmark eller komme over vor Grænse. Dertil kommer, at hvis der indtræder Situationer, hvor Folkeforbundsstyrker skulde have Ret og Grund til at foretage Passage gennem dansk Territorium, eller hvor vi skulde anerkende Rimeligheden af deres Passage ogsaa gennem dansk Landterritorium, da vil et Vagthold ved saadanne Lejligheder være fornødent. Det er altsaa de Opgaver, som i saa Henseende foreligger, og dertil kan i givet Tilfælde ogsaa komme Deltagelse i Tvangsforanstaltninger, hvortil der anvendes Militær, men jeg vil her gerne understrege, at i den Henseende staar Danmark frit, og tillige kan vi vel alle være enige om, at Danmark i saa Tilfælde kun vil kunne deltage, naar disse Foranstaltninger er af politimæssig og ikke af krigsmæssig Karakter, idet de Kræfter, Danmark raader over, hvad enten vi har den ene eller den anden Militærordning, udelukker en Deltagelse med blot nogen Fornuft i krigsmæssige Foranstaltninger fra dansk Side.

Dette er de almindelige Opgaver. Men eet er jo at bestemme Opgaverne, et andet at komme paa det rene med, hvilke Midler der maa være til Raadighed til en rimelig Løsning af disse Opgaver. Her har vi for vort Vedkommende, da Militærkommissionen afgav sin Betænkning, angivet, at vi mener at maatte bygge paa Erfaringerne fra Verdenskrigen som det mest nærliggende Eksempel. Deraf drager vi dog ikke den Slutning, at det Militærvæsen, der udfoldedes i Danmark fra 1914 til 1918, paa nogen Maade var fornødent til

Løsning af de Neutralitetsopgaver, som den Gang forelaa. Det ærede Medlem Hr. Brorsen vendte tilbage til den gamle Diskussion om de militære Foranstaltninger under Krigen, og det ærede Medlem Hr. Pürschel kunde jo heller ikke modstaa Fristelsen. Overfor de Betragtninger, som her fremføres, har jeg i sin Tid under Diskussionen i 1922 givet fyldigt Svar, og jeg kan henvise til de Udtalelser, som ved den Lejlighed blev fremsat, og som findes i Folketings-tidenden.

Jeg skal i Dag kun understrege, at naar vi i 1914 erkendte Mangler ved det daværende danske Militærvæsen, var dette *ikke* med Hensyn til Løsningen af Neutralitetsopgaverne, men det var med Hensyn til Løsningen af den forsvarsmæssige Opgave, som tilfaldt dansk Militærvæsen i Henhold til Militærlovene af 1909. Vi erkendte den Gang vor Forpligtelse som Regering til at anvende disse Love i den Aand, i hvilken de var givet af Rigsdag og Regering, da de blev gennemført, og ud derfra handlede vi, tagende alle de mangeartede Hensyn ogsaa til de politiske Forhold her i Landet, som vi jo ved mange Lejligheder indgaaende har diskuteret. Og naar vi gik til en Foranstaltning som den at anlægge Tunestillingen, der jo ikke maa savnes i nogen Tale af nogen Mand tilhørende Partiet Venstre, naar der overhovedet er fjerneste Mulighed for at faa den puttet ind — naar vi gik til at anlægge denne Tunestilling i Stedet for den ydre Skyttegravslinie, til hvilken vi modtog Planen fra det foregaaende Ministerium, da var dette ingenlunde Udtryk for, at vi regnede med, at man dermed kunde skabe Sikkerhed for København, Sikkerhed for Danmark, hvis vi kom til at staa overfor et virkeligt Angreb fra den Stormagt, der paa det Tidspunkt kunde være Tale om. Vi var paa det rene med, at et saadant Angreb vilde det være fuldkomment umuligt at tilbagevise med blot nogen Styrke fra dansk Side, saaledes som de militære Magtforhold paa det Tidspunkt var. Og naar det ærede Medlem, der talte paa det konservative Partis Vegne, henviste til Dardanellerne og sagde: Hvilke Vanskeligheder viste der sig ikke dernede for den engelske Flaade, da den søgte at trænge igennem dér! saa vil jeg dog tro, at hvis det ærede Medlem vil gennemlæse Beret-